

APRILL

Kui ma sel päeval koju jõudsin, leidsin postkastist kirja. Ühe
tuttava viieaastane poeg, ainuke, keda ma oma sõprade lastest
üldse tunnen ja tunda tahan, oli segi ajanud, millal on minu
sünnipäev. Ta saatis oma õnnesoovi paarinädalase hilinemisega.
Ümbrikusse pani ta oma õnneliku käega kingituseks ühe retsepti.
See oli tõesti ainuke asi, mis mind tol õhtul lõbustas. See tuli nagu
teade teisest maailmast ja sisaldas nii palju lootust ning lohutust,
et ma esitan selle siin sõna-sõnalt:

“Võta lihtne kala.

Võta üks tass jahu ja neli tassi soola.

Võta kreeka pähkleid ja lõika ülevalt alla.

Pane kala õli peale.

Pane ahju ja hoi a kahekümne viie kraadiga kella kueni.”